

Vijftig jaar geleden hadden enkele personen het idee om op het kasteeldomein Mariasteen te Gits een instituut voor spastische kinderen op te richten.

Het idee was niet zomaar ontstaan. Het was onder meer een antwoord op een nood die ontstond in de school voor kinesitherapie waarvoor zij verantwoordelijk waren en die op het kasteeldomein gevestigd was. De studenten van deze school hadden inderdaad nood aan praktijkervaring voor hun opleiding.

Deze pioniers hadden erg originele ideeën. Hun school voor kinesitherapie was de eerste in zijn soort in België. Hun tweede geesteskind, het Dominiek Savio Instituut, zou de aanzet worden van wat op vandaag Dienstencentrum GID(t)S is: een multidisciplinair centrum waar expertise aangeboden wordt aan personen met handicap op het vlak van onderwijs, wonen en arbeid en dit zowel binnen de site te Gits als extra muros.

Ideeën ontstaan uit idealisme, uit inspiratie, uit durf. Maar ideeën dienen gerealiseerd te worden en dit vereist creativiteit en inzet van mensen.

Het zijn mensen die ons dienstencentrum gerealiseerd hebben.

Voornamelijk twee personen hebben het gezicht van Dienstencentrum GID(t)S bepaald en zij staan ook voor twee episoden in de geschiedenis van het centrum.

E.H. Dries Favorel, stichtend directeur en gedelegeerd bestuurder vanaf 1958 tot 1988, is het gezicht van de eerste periode.

Het is de periode van de opbouw. Het instituut Dominiek Savio wordt uitgebouwd, eerst op het domein van de witte paters, het 'Withuys', enkele jaren later ook op het kasteeldomein, na de verhuis van de school voor kinesitherapie naar Brugge en de bestaande school voor lo naar Meulebeke. De lagere school en later de secundaire school met internaat werd opgezet.

Vele bouwplannen werden gerealiseerd en zij waren origineel. Immers, voor een van de eerste keren in Vlaanderen werd geopteerd voor een systeem van paviljoenen gespreid over het hele domein i.p.v. een centraal gebouw.

Jongeren worden volwassen en blijven in het instituut en zo ontstaan verblijfsvormen voor volwassenen.

Maar ook nieuwe initiatieven werden gelanceerd.

Als eerste eens te meer in Vlaanderen werd het plan van een 'beschutte werkplaats' uitgevoerd. Opnieuw moesten gebouwen ingericht en opgericht worden, in Gits, maar ook in Roeselare en Rumbeke.

Molendries, een opleidingscentrum voor horeca, was een volgend initiatief. Er worden mensen opgeleid voor tewerkstelling in het normale arbeidscircuit.

De belangrijkste elementen die Dienstencentrum GID(t)S uitmaken, waren op dat moment gecreëerd.

E.H. Pierre Breyne wordt in 1988 de tweede directeur en iets later de tweede gedelegeerd bestuurder.

Onder zijn leiding zal Dienstencentrum GID(t)S als eenheid over de verschillende delen worden gerealiseerd en zal de werking in de diepte worden uitgebouwd.

In die periode worden de opdrachtverklaringen van de diverse entiteiten duidelijk gedefinieerd en bekendgemaakt.

De organisatie van de werking verplaatst zich stilaan meer en meer buiten het domein van Gits. Molenreke te Rumbeke ontstaat.

GON-begeleiding en thuisbegeleiding worden uitgebouwd.

Zelfstandig wonen wordt gepromoot o.m. via ingebruikname van pastorieën te Gits en te Roeselare als wooneenheden voor enkele cliënten.

Het project Vleter-wonen wordt opgesteld.

Enclaves worden opgericht voor tewerkstelling in de bedrijven zelf i.p.v. in onze eigen ateliers.

CBO Molendries wordt omgevormd tot Jobcentrum West-Vlaanderen, verantwoordelijk voor begeleiding van personen met een (arbeids)handicap naar de gewone arbeidsmarkt. Daartoe worden externe antennepunten in de provincie buiten Gits opgericht.

In-HAM wordt opgericht, in samenwerking met de industrie en het wetenschappelijk onderzoek.

Bedoeling is hier mogelijkheden te creëren om personen met beperkte mogelijkheden zo zelfstandig mogelijk te laten functioneren.

Samenwerkingsverbanden worden uitgebouwd met universiteiten en hogescholen.

Dienstencentrum GID(t)S ziet er vandaag anders uit dan bij de stichting.

De maatschappij waarin wij functioneren is duidelijk veranderd en de visie op de gehandicaptenzorg is in die vijftig jaar helemaal anders geworden.

Waar vroeger verzorging en bescherming, ja zelfs bemoedering en afscherming de uitgangspunten waren, leven wij vandaag in een open maatschappij, in een inclusieve maatschappij, waar personen met een handicap als geïntegreerde en volwaardige burgers leven en functioneren: 'independent living'.

Dienstencentrum GID(t)S heeft deze evolutie niet alleen gewillig ondergaan, maar vooral mee bepaald en gestuurd.

Vele hoogwaardigheidsbekleders en beleidsmakers zijn bij ons op bezoek geweest en hebben 'hun' ideeën over gehandicaptenzorg geformuleerd op onze inspiratie.

Maar ideeën, theorieën en plannen zijn zinloos zonder de mensen voor wie ze bestemd zijn en zonder mensen die ze concreet realiseren.

Onze leerlingen, onze bewoners, onze werknemers, de 'cliënten' van ons Dienstencentrum zijn ultiem de enigen waar het om gaat.

Zij, samen met hun ouders, hun familie vertrouwen erop dat het Dienstencentrum zijn opdracht tegenover hen zal waarmaken:

Hen dankzij onze expertise en inzet, begeleiden als zo zelfstandig en vrij mogelijke mensen in de tocht door het leven, niet betuttelend, maar wel met respect voor hun eigen kunnen en waarde.

Ik dank hen allen om dit gegeven vertrouwen.

Dit alles vereist de inzet van vele mensen.

Onze twee boegbeelden, Dries Favorel en Pierre Breyne, hebben altijd kunnen rekenen op een team van gemotiveerde en enthousiaste medewerkers.

Onze medewerkers hebben over de jaren heen met enthousiasme, met deskundigheid hun taak uitgevoerd.

De evolutie hebben zij mee ondersteund en in vele gevallen zelf helpen bepalen.

Ook hen dank ik voor deze inzet en voor hun blijvende geloof in de creatie van onze ultieme droom: de echte inclusieve maatschappij, waar iedereen met zijn geaardheid, mogelijkheden en beperkingen als volwaardige burgers naast en met elkaar kan leven.